САДРЖАЈ

ПРЕДГОВОР 7

УВОД: УПРАВЉАЊЕ СИСТЕМОМ НАЦИОНАЛНЕ БЕЗБЕДНОСТИ 9

ДЕО I ЈОНИЗАЦИЈА АТМОСФЕРЕ 33
ПОГЛАВЉЕ ЈЕДАН: КРАТАК ИСТОРИЈАТ 35
Још један Пројекат Менхетн? 42
Тесла, Арктик и Руски детлић 47
Геоинжењеринг и велики бизнис 54
Истлунд и ХААРП 58
Аљаска и арктички круг 61
Други грејачи јоносфере 64
Премало, прекасно 74

ПОГЛАВЉЕ ДВА: АНАЛИЗА ИСТЛУНДОВОГ ХААРП ПАТЕНТА ИЗ 1987. ГОДИНЕ 77

ПОГЛАВЉЕ ТРИ: НЕОБИЧНИ КОНДЕНЗАЦИЈСКИ ТРАГОВИ 103
Кондензацијски трагови 105
Хемијски трагови 107
Пројекат cloverleaf и велики бизнис геоинжењеринга 111
Засејавање облака постаје електромагнетно 114
Систем за испоруку 119
Браво за европљане 128

ПОГЛАВЉЕ ЧЕТИРИ: ОТРОВИ ПАДАЈУ СА НЕБА 153
Како горе, тако доле 157
Полимери 162
Плесан и гљивице 164
Метали 166
Неметал сумпор (S) 177

ДЕО II МУЛТИПЛИКАТОРИ ПРОФИТА И СИЛЕ 183
ПОГЛАВЉЕ ПЕТ: ИЗВЛАЧЕЊЕ КОРИСТИ ИЗ ПРОМЕНА ЗЕМЉЕ 185
Загревање или хлађење? 187
Бушења великих нафтних компанија и хаарп томографија 193
Мексички залив и слегање тла 195
Слане куполе и вртаче Луизијане 200
Сеизмичка зона (линија раседа) Нови Мадрид 203

ПОГЛАВЉЕ ШЕСТ: КЛИМАТСКИ ИНЖЕЊЕРИНГ, ХРАНА И ВРЕМЕНСКИ ДЕРИВАТИ 209
Контрола хране и семења 212
„Глобално село" великих трговинских блокова 215
Монсанто и ГМО 220
Геоинжењеринг и инвестирање 227
Шта ће ХААРП значити за соларне циклусе и финансије? 231
Случај Грчке и Кипра 235

ПОГЛАВЉЕ СЕДАМ: ГЕОИНЖЕЊЕРИНГ И ЕКОЛОШКИ РАТ 241
Како функционишу пумпање и прскање помоћу ХААРПА и хемијских трагова 242
Множење снаге 250
Земљотреси 254
Урагани 266
Торнада 275

ПОГЛАВЉЕ ОСАМ: МОРГЕЛОНИ: ВЛАКНА КОЈА УДИШЕМО И ЈЕДЕМО 279
Карникомова истраживања 288
Пет „димензија" генетски измењених патогена моргелонове болести 294
Култивисање 298
За ваш имуносистем! 305

ЗАКЉУЧАК: ГЛЕДАЈТЕ ГОРЕ! 319
Посматрање облака 321

ЗАКЉУЧНА РАЗМАТРАЊА 325

РЕЧНИК 329

БИБЛИОГРАФИЈА 333

ИЗВОРИ 337

ПРЕДЛОГ ТЕРМИНА ЗА ПРЕТРАГУ НА ИНТЕРНЕТУ 341

ПРЕДГОВОР

Овом књигом наставља се пракса Машинског факултета Универзитета у Београду, да се на овај начин проучава не само дело Николе Тесле, једног од најблиставијих умова нашег народа, већ и развој његове научне мисли кроз нова научна открића у најразвијенијим земаљама.

Пред нама је монографија: „Хемијски трагови, ХААРП и потпуна доминација на планети земљи", ауторке Елане Фриленд осведоченог борца против глобализма, у издању Ферал хауса, Порт Таусенд, Вашингтон.На око 270 страна текста, Елана Фриленд констатује неке чињенице и поставља нека питања.

Издвајају се најзначајније констатације:

Хемијски трагови су последица наставка примене Теслине технологије, познате под сензационалистичким медијским називом „Зраци смрти". Технолошко опредмећивање његовог шеснаестогодишњег експеримента са торњем у Ворденклифу, довело је у модерно време, између осталог, и до инсталације ХААРП-а у Гакони, Аљаска. Искуства у његовом раду и анализа емисије сигнала довели су до употребе нове технологије – убацивања нано честица хемијских елемената у јоносферу, ради повећања њене проводљивости. Практична последица била је убрзање сигнала и повећање домета, што је на крају резултирало конструкцијом изахоризонтног радара.

Засејавање јоносфере нано честицама у наведене сврхе имало је још једну последицу, неминовни улазак у биосферу, а самим тим и у ланац исхране. Експериментисало се са великим бројем познатих хемијских елемената, металима и неметалима, а уочено је и коришћење полимерних влакана, као и биолошки активних супстанци. Све су то несумњиво потенцијална оружја хемијског и биолошког рата.

Ауторка уочава везу између примене нових технологија, иако се за фракинг не може рећи да је најновија технологија, и невероватних нових феномена, какав је трговина фјучерсима на берзи. Дакле, технолошки профитери могу да државе циљано, земљотресима и климатским поремећајима који могу довести до масовне глади, трајно дестабилизују и на тој несрећи још могу и да зараде, што такође представља потенцијално оружје економског рата.

Из оваквих, аргументовано доказивих констатација, неизбежно се постављају логична и незаобилазна питања:

– ко доноси одлуку о употреби оваквих технологија
– ко контролише обим и домете те употребе
– да ли постоје технологије за санацију последица

Финално питање је, коме уствари користе ове технологије, односно, ко су ти невидљиви профитери.

Када је 1996. године тадашњи Државни секретар САД, Мадлен Олдбрајт, јавно, на телевизији била упитана да коментарише страдање око пола милиона ирачке деце током петогодишњег рата, њен одговор је гласио: „Избор је био врло тежак, али мислим да се цена исплатила."

Овакве констатације и питања, лако је закључити, нису наишла на одобравање оних моћника који на овим технологијама профитирају. Због тога се, пре свега, на интернету, могу пронаћи бројни текстови који оспоравају не само аргументе аутора, већ и њен стручни и морални лик. Међутим, та оспоравања ни на који начин не демантују чињенице на које се она позива, нити закључке које извлачи. Већ сама та чињеница, да су критичари прибегли омаловажавању њене личности, сведочи не само о немоћи да се њен рад оспори озбиљним аргументима, већ се покушаји дискредитације своде на безмало расистичке коментаре, који не заслужују осврт на њих.

Стога се ова књига може читати и као научно – политички трилер са моралном поуком и упозорењем планетарних размера. Најзначајнија разлика између књижевне фикције и ове монографије је у томе што се у овом делу не виде спасиоци света, које свако литерарно штиво овог профила има, по правилу као главног јунака.

У Београду, марта 2019. године Владимир Давидовић

УВОД

УПРАВЉАЊЕ СИСТЕМОМ НАЦИОНАЛНЕ БЕЗБЕДНОСТИ

Ми смо попут богова и могли бисмо бити добри у томе.

Стјуарт Бренд, часопис *Whole Earth Catalog*, 1969

Невреме се данас ваља према Хјустону са југа, што доказује да оне наводне машине за промену времена под државном контролом нису искључене. Слике облака злокобног изгледа већ се јављају на друштвеним медијима.

Крег Хлавати, „Чудна формација облака изазива пажњу
у Хјустону како се невреме приближава."
Houston Chronicle, 1. октобар, 2013

Не могу да замислим да је стратосферски аеросол икада био употребљен... Не можете га испитати уколико га у потпуности на пробате... Просто не могу да прихватим да овај свет стоји иза тога. Морали биste све да обавестите о томе да могу бити угрожени. Цела планета би морала да буде обавештена и да се сагласи с тим. И морали биste да дате изјаву о утицају на животну средину. Не могу да замислим да би се сви на свету сагласили с тим променама...

Алан Робок, истакнути професор климатологије,
Универзитет Рутгерс, 2012

Планета Земља,

Први Дан Земље, 20. април 1970, чини се као да је био у праисторији – замисао сенатора Гејлорда Нелсона и почетак еколошке деценије, са великим бројем еколошких закона и мноштвом нових федералних агенција, наводно основаних ради имплементације управљања системом за здравље и безбедност на раду: Закон о чистом ваздуху, Закон о националној еколошкој политици, Закон о чистој води, Закон о контроли буке, Закон о угроженим врстама, Суперфонд, Закон о земљишту Аљаске од националног интереса.

Скоро пола века касније, Дан Земље се и даље слави, али агенције у које се некада полагала нада сада, изгледа, служе агендама корпора-

ција које уништавају уместо да штите Земљу. Године 2004, *BBC News* је навео цитат из чланка „Угрожени систем за одржавање живота на Земљи: Позив за глобално буђење" у вези са неистраженом водом из доба антропоцена, „геолошке епохе у којој су људи значајна, а понекад и доминантна еколошка сила:"

> ... пловимо у планетарну непознату земљу... несигурни колико озбиљним ће се показати мешање у динамику Земљиног система...[1]

што све звучи више као Програм високофреквентног активног ауроралног истраживања (ХААРП) и технологија хемијских трагова, него као угљенични гасови и гасови стаклене баште. Онда је Пол Ерлих, популациони биолог са Универзитета Станфорд, аутор књиге *Популациона бомба (The population Bomb)* из 1968. године, био поново оживљен, да би поновио стару флоскулу окривљавања пренасељености за предстојећи глобални колапс, и то у престижном британском научном журналу *Proceedings of the Royal Society*.[2] Угљеник и пренасељеност, али ниједно помињање стратосферског аеросолног геоинжењеринга, управљања Сунчевим зрачењем, или геофизичког утицаја хемијских трагова и грејача јоносфере као што је ХААРП.

Истина је да улазимо у технолошко свемирско доба које се веома разликује од оног што је предвиђао председник Џон Ф. Кенеди. Ако превлада војни начин размишљања, цела планета Земља биће милитаризована политиком потпуне доминације. Мејнстрим медији имају задатак да обавештавају јавност о загађивању и „глобалном загревању". Попут еха, војска оплакује „губитак бојног поља" и окривљује оно што назива CNN синдромом (жељу јавности да буде информисана) за „присиљавање" армије САД „да дејствује као Команда специјалних операција", што значи: увучена у тајновитост, обмањивање и прихватљиво порицање. Јавност са CNN синдромом једноставно не може да прихва-

[1] Alex Kirby, „Earth entering uncharted waters" (Земља улази у неистражене воде), BBC News, 20. јануар 2004. Аутори чланка у: *Global Change and the Earth System: Earth Under Pressure* (Springer, 2005) били су др Paul Crutzen, добитник Нобелове награде за хемију 1995. године; др Bert Bolin, оснивач Међувладиног панела о климатским променама; Margot Wallstrom, европски комесар за животну средину; др Will Steffen, директор Међународног програма за геосферу-биосферу.

[2] Stephen Leahy, „Experts Fear Collapse of Global Civilization" (Експерти се плаше колапса глобалне цивилизације). Inter Press Service, 11. јануар 2013.

ти потребу наоружавања свега под Сунцем, од „свеприсутних мултифизичких хиперспектралних сензора, прецизних удара, волуметријског оружја, ројева дронова и ојачане муниције" до „неексплозивног рата", попут психолошког рата, биолошког рата, ИТ рата, „антиоперативног рата", ласерског оружја, РФ, обмане/камуфлаже, роботичког рата и „алтернативних приступа пројекцији снаге (на пример, дубока вода/сфера смрти)."[3]

Чак и тако тихо, наука о вођењу рата измењена је револуцијом у војним пословима. „Бојно поље" је свуда, домаће и страно, а ИТ/био/бот оружје, по избору, захтева јонизовану (наелектрисану) атмосферу. Ратови за природне ресурсе замењени су ратовима за „друштвене поремећаје" јер је избрисана линија између цивила и војника. Оружје на бази усмерене енергије (*DEW*) обећава „ратовање по малој цени" (усмерено избегавање колатералне штете), могућност преживљавања („може да види све, а све што видите – можете да убијете") и ефикасност („леталност прецизног и волуметријског оружја").[4]

ХААРП технологија са својим јонизованим хемијским траговима представља DEW систем глобалних размера.

Док мејнстрим медији изражавају забринутост због „глобалног загревања" и „климатских промена", грејачи јоносфере у бесконачним војним „експериментима" остављају хемијске трагове и вештачки загревају планету. Председник обећава „нове предлоге у вези с климатским променама" док се цевовод *Keystone XL* компаније *Trans Canada Corp* у вредности од 5,3 милијарде долара гура кроз Конгрес, ради добијања нафте из нафтног песка, што обећава још већу емисију гасова стаклене баште.[5] У међувремену, скривени афлатоксини, ебола и ласа, бинарни агенси и патогени који циљају геноме уносе наночестице у наша плућа и крвоток, у „дуготрајној кампањи која не оставља трагове."[6]

---

[3] Цитат из PowerPoint документа на 113 страна Истраживачког центра Насе у Ленглију *The Future is Now! Future Strategic Issues/ Future Warfare* (Будућност је сада! Будућа стратешка питања/Будуће ратовање*),* написао Bill Stryker из DIA/Futures, јул 2001.

[4] *Ibid.*

[5] Lisa Lerer, *Obama Tells Keystone Foes He Will Unveil Climate Measures* (Обама објашњава како ће открити климатске мере). Bloomberg, 14. јун 2013.

[6] The Future is Now! „Some Interesting 'Then Year' BW (biological warfare) Possibilities" (Будућност је сада! „Неке интересантне 'тадашње' могућности (биолошког ратовања) 2001.

„Светска ИТ револуција" је синоним за К4 (команда, контрола, комуникације, компјутери) систем наоружања. Захваљујући „врхунским сензорима распрострањеним широм света и могућностима прецизних удара," све је „на дугме". Комуникације, компјутери и сензори који су силицијумски, молекуларни, квантни, био и оптички, ускоро ће приближити људе вештачкој интелгенцији и „аутоматици/роботици у широком опсегу", дубинској мултисензорној виртуелној реалности и мултифизичким хиперспектралним сензорима на земљи, мору, ваздуху и свемиру. До отприлике 2025. године роботика ће бити стандард, са бинарним *BIOS**-ом у пољопривреди и системима за дистрибуцију хране, са наносензорима, муницијом и ројевима дронова чуваће мир новог виртуелног света прикљученог на бежичну паметну *„Cloud"* мрежу.

То је наше транзиционо стање у овој 67. години америчке државе националне безбедности.

1

Најновије технологије које се користе у ратне сврхе увек прати тајновитост.

У 2010. години поверљивим је проглашено 76,6 милиона докумената, за разлику од 8,6 милиона у 2001. години.[7] Војска, наравно, има свој удео у томе, али и директори и управни одбори иза затворених врата мултинационалних корпорација преузимају све више моћи и профита на рачун хуманог друштва. Државне институције чији је мандат да служе људима сада су више отуђене него Велики брат из дистопијског романа *1984*.

Аеросолни програм који се одвија на небу изнад наших глава остаје тајна. Први пут у људској историји, присиљени смо да живимо у хемикализованој атмосфери која је више попут плазма „батерије", него небо у коме су уживали наши преци. Глобални моћници прате и мапирају свако наше кретање, а сав биолошки живот излажу јонизованим

* BIOS: Basic Input-Output System – Основни управљачки софтвер (прим. прев.)

[7] Andy Greenberg, *This Machine Kills Secrets: How WikiLeakers, Cypherpunks and Hacktivists Aim to Free the World's Information* (*Ова машина убија тајне: Како су викиликерси, сајберпанкери и хактивисти хтели да ослободе светске информације*), Dutton, 2012.

аеросолима који су пуни екпериментални биолошких и хемијских средстава. Бил Свитман, као виши уредник за међународну одбрану у часопису *Aviation Week*, написао је у својој књизи из 1993. године. *Aurora: The Pentagon's Secret Hypersonic Spyplane* (*Аурора*: *Тајни надзвучни шпијунски авион Пентагона*) да су „Тајна и тајно главне речи у речнику света тајности... Подизање тајности са обавештајних система умањује њихову вредност."

Ратна тајна из Другог светског рата и пројекат „Менхетн" настављени су у форми хладног рата, уз усвајање Акта о националној безбедности 1947. године и претварање *Office of Strategic Services* (OSS) из времена рата у *Central Intelligence Agency* (CIA). Године 1951. додат је и Акт о тајности проналазака, ради скривања технолошких иновација и пребацивања патентног система из отвореног за јавност, под контролу новог система националне безбедности. До данашњег дана, свака електромагнетна технологија која може да се користи као оружје завршава под плаштом „националне безбедности."

Амерички народ није предвидео утицај који ће тајност имати на његову владу у доба мира. Он је мислио да разуме разлоге скривања војних и обавештајних тајни у време хладног рата, укључујући ограничење приступа и право на приступ информацијама. Он заиста није схватио да ће се сплеткароши, династијске корпорације и криминална удружења – стручњаци за тајност, лажи и обмане, хаос и убиства – удружити попут лешинара да преваре изабране званичнике и поделе друштво на оне који гурају главе у песак и оне који се боре да сазнају како су вести, неповезане, непроверене чињенице и друштвени медији пуни мемова* поткопали друштвени поредак. Када се нека лаж или тајна одржи једну генерацију, онда се следећа генерација лако придобија, нарочито ако се та лаж понавља у школским уџбеницима, цртаним филмовима и на *History* и *Discovery* каналима. Треба само збунити једну генерацију и следећа ће лако сварити медијски оброк који јој се припреми.

Армија доктора социологије и психологије, као што су аустријско-амерички консултант за односе са јавношћу *Edward Louis Bernays* (1891–1995) и немачко-амерички психолог *Kurt Zadek Lewin* (1890–1947) који су осмислили систем преоптерећења информацијама и когнитивне

* Мем (енгл. Meme) – јединица за пренос културолошких симбола или идеја имитацијом (говором, писањем, покретима и сл.)

дисонанце, гарантовала је да ће смањити осетљивост Американаца. Нахраните људе лошим „вестима" и неизвесношћу у ситним „залогајима вести", изван контекста и изазовите емоционално расположење које ће их гонити да стално траже садржаје за забаву и опуштање, тиме пуне џепове корпорацијама и чине да „ми, народ" прихватамо све тајанственије програме, за наше „властито добро".

Права завера је у току. Њу чине особље ваздухопловних снага, прогнозери времена, контролори цивилног ваздушног саобраћаја, пилоти, медији, агенције и удружења за заштиту околине, сенатори, представници, лекари и научници који не обављају своју дужност и крше обавезу да обавештавају и штите јавност. Вештачки посредовано окружење којим нас, на кашичицу, хране „експерти" уништило је доста од нашег поверења у сопствену способност да схватимо шта се пред нашим очима заиста дешава. Многе техничке тајне ове завере налазе се у јавним изворима, али ми не знамо како да их тумачимо, имајући у виду да су наши људи од ауторитета и „експерти", на један или други начин, корумпирани и утишани.

Превара која окружује „геоинжењеринг" дебела је као меласа – од Ал Горове *An Inconvinient Truth* (Неугодна истина) (2006), до лажних НВО (невладиних организација) за глобално загревање које се уздижу попут химере да окривљују јавност, склапају послове са геонаучницима и манипулишу научним подацима. *The California Air Resources Board* (Одбор за ваздушне ресурсе Калифорније) тврдио је да нема евиденције о квалитету ваздуха за период 2002–2011, а када су ти подаци коначно објављени (www.environmentalvoices.org), видљиво су били прерађени. Научни саветник John Holdren инсистира да је објављивање детаља о баријуму, магнезијуму, алуминијуму, нановлакнима, плесни и бацилима крвне споре добра идеја.[8] Након свега, шта су хемијски трагови него глобални наставак теренских експеримената биолошког и хемијског рата који траје већ деценијама?

Налазимо се у наопаком свету, у коме влада и индустрија профитирају од креирања катастрофа и врше биолошке „пробне експерименте" на људима чији новац од пореза храни њихову децу – од одобрења Одбора за атомску безбедност и лиценце Комисије за нуклеарну регу-

[8] Susanne Posel, *How Gov Uses Geoengineering Experiments Without Telling You* (*Како држава користи геоинжињерске експерименте, а да вам то не саопштава*), Occupy Corporatism, 17. јун 2013.

лативу за план компаније *Southern California Edison* да настави рад колабирајуће нуклеарне електране Сан Онофре, „да види шта ће се десити",[9] до њујоршке полиције „која ради са лабораторијом *Long Island's Brookhaven National Laboratory*", која испушта перфлуороугљеничне гасове у систем подземне железнице у време највеће јутарње гужве „да проучава како хемијско оружје може да се распростире вездухом".[10]

Под таквим режимом тајни, лажи и дозвољеног порицања, наша највећа одбрана мора да почне тиме да научимо како да читамо између редова димних завеса и огледала мејнстрим медија, тако да разликујемо како се јавно испитивање меша и маргинализује нападима попут оних са прекомерно употребљаваним, офуцаним термином „теорија завере". Истраживачи аматери, без положаја који штите и без чињеница које скривају, можда су наша највећа нада. Као што сам рекла, много тога се може наћи у јавним изворима ако имамо контекст којим ћемо то тумачити. Чекати да нам NASA или универзитетске лабораторије које подржавају војска и њихове фаланге „експерата" саопште истину о томе шта се догађа на нашем небу, узалудно је. Не треба да зависимо од поштених узбуњивача или канаринаца у руднику угља, да изнесемо оптужбе за издају, па чак и смрт. Време је да се фокусирамо на заједнички рад како бисмо одвојили истину од лажи, информације од дезинформација – што је истински демократски процес.

2

У касним 1990-им, када је ХААРП почео да ради, а млазни авиони избацивали „хемијске бомбе" због којих су људи постајали насилно болесни, интернет је био пун нагађања о чудном понашању „дуготрајних кондензацијских трагова", онога што су научници у истраживачком центру NASA у Ленглију већ називали *цирусним кондензацијским тра-*

[9] На срећу, овај покушај је пропао и San Onofre се затвара, за шта *Едисон* очекује да ће клијенти да плате: Marc Lifsher, *Edison tells customers they should pay for San Onofre shutdown* (*Едисон каже клијентима да они треба да плате за затварање Сан Онофра*), Los Angeles Times, 12. август 2013.

[10] *NYPD Releases Harmless Gases in Subway for Chemical Weapon Test* (*Њујоршка полиција пушта безопасни гас у подземној железници ради испитивања хемијског оружја*), NBC New York, 9. јул 2013.